

[Riishøj]

at ændre på og derfor ikke vil afvise den argumentation, der er blevet fremført. Sådan opfatter jeg svaret. Jeg ved ikke, om hr. Poul Nielson har rygdækning for det i sit parti, men sådan udlægger jeg det. Hvis det er forkert opfattet, må hr. Poul Nielson ændre sine formuleringer.

Hvad angår besparelspotentialet, må jeg konstatere, at hr. Poul Nielson ikke tror tilstrækkeligt på det til at ville drage konsekvenser med hensyn til eludbygningen. Det er selvfølgelig en vurdering, men vi deler den ikke fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det sidste vil jeg tillade mig at karakterisere som en for overfladisk bemærkning.

Hvad angår det første, er situationen den, at vi fandt de 28 øre rimeligt og i overensstemmelse med målsætningen med det dagsordensforslag, vi fremsatte, og det meddelte vi også i udvalget under et samråd. Så må vi se, hvordan opfyldelsen af det ser ud i praksis. Men indtil videre vil jeg altså betragte det som et rimeligt niveau. Hvis der skal files på det, skal vi jo hele vejen igennem forfra på alle de 30 forskellige punkter, som elprisen i alt er bygget op af. Det mener jeg ikke situationen lægger op til.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg opfatter svaret sådan, at Socialdemokratiet vil overveje spørgsmålet om de 28 øre – 24 øre for nogle. Det glæder mig, der er den åbning. Så må vi se, hvad den kan føre til.

Derimod kan jeg ikke se, hvad der er af flot bemærkning i at konstatere, at Socialdemokratiet accepterer udbygningen med 700 MW kulfyrede kraftvarmeværker og endda ikke kraftvarme i begge tilfælde. Det er en afvisning også af de undersøgelser, der er lavet internationalt af elbesparelsesmulighederne. Det er der da ikke nogen grund til at skjule.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg synes, det var en enestående kompliment, hr. Poul Nielson gav fru Annelise Gotfredsen. Det var den bedste bemærkning, der har været i dag, og det må fru Annelise Gotfredsen glæde sig meget stærkt over.

Ellers synes jeg, debatten som helhed afslører, at vi er meget traditionelle. Centralisterne, som jeg kalder dem, vil gerne forsvare det, vi har lavet. Langt hen ad vejen mener jeg også der er meget godt i den energipolitik, vi har lavet, men jeg kunne ønske mig, at man havde været lidt mere kritisk over for det, vi selv har begået, end debatten har afsløret. For jeg synes nemlig, at vores energipolitik ikke er fleksibel nok, og jeg forstår hr. Poul Nielson sådan, at han ønsker, det skal være endnu mere centralt, at vi skal lave nogle meget strenge rammer og også gå ind i prispolitikken.

Jeg mener ikke, forbrugerne har gavn af, at der bliver en indforstået kreds, der skal finde de rigtige løsninger. Før vi fik centralismen indført i energipolitikken, sad der nogle folk ude fra de folkelige bevægelser på decentralt plan over kommuner og andelsejede virksomheder, som jeg synes var bedre end vi til at finde ud af perspektivet: forbrugsmulighederne i fremtiden. Højspændingsværket Sønderjylland er et udmærket eksempel på, hvordan man til trods for statens indblanding lavede et vældig godt system, der afløste de gamle folkelige elværker rundt omkring. Det opnår vi ikke nu. Men jeg er alligevel glad for, at hr. Poul Nielson sagde, vi ikke skal begrænse forbruget af el ved at undlade investering i kapaciteten. Det er en udtalelse, jeg er tilfreds med, i modsætning til hvad vi har hørt fra SF, som jeg forstår vil tvinge os over i en energiproduktion, som er dyrere for forbrugeren og for samfundet.

Noget andet, jeg er lidt skeptisk over for, er vores afgiftssystem. Jeg tror, vi skal gøre os helt klart, om afgiftssystemet skal være et styringsinstrument for energien eller reelt et skattesystem. Jeg er bange for, at næste trin er, at det bliver et afgiftsskattesystem, hvor man snupper en ekstra indtægt til det offentlige. Det skal vi være forsigtige med, for hvis der sker besparelser på råstofferne, altså på olie og kul, eller hvis vi bliver selvforsynende med energi, forventer forbrugeren, at vi får billig energi. Men så tænker forbrugeren: Nej, magthaverne snupper nok den gevinst. Den reaktion er jeg bange for, for den er ensbetydende med, at vores energipolitik ikke er i overensstemmelse med befolkningen. Det er den risiko, vi løber, hvis vi bestemmer for centralt fra Folketingets side. Dette gælder i øvrigt hele afgiftssystemet, altså ikke alene når det gælder el, men også når det gæl-